

Örmény nyelvtanfolyam indul

Többek érdeklődésére értesítjük kedves olvasóinkat, hogy 2006. szeptemberétől újra indulnak örmény nyelvtanfolyamok kezdő és haladó szinten. A tanfolyamokat Zsigmond Benedek tartja. Helyszín: V. ken, Akadémia u. 1., IV. em., a Fővárosi Örmény Önkormányzat terme. A tanfolyam kezdésének időpontja: örmény kezdő- vasárnaponként du. 3 óra. Örmény haladó - vasárnaponként du. fél 5 óra.

Az első alkalom 2006. szeptember 10-én, du. 3-kor, illetve du. fél 5-kor lesz.

Jelentkezni lehet a helyszínen, az első alkalmon való megjelenéssel. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

* * *

Bálintné Kovács Júlia

Adatok a magyarláposi örménymagyarokról

3. rész

Az új ma is álló kőtemplom ugyancsak örménymagyarok összefogásából és segítségével épült, hiszen a XVIII. század közepétől egyre több örmény telepedett le az Eszterházy-birtokra, melynek jószágigazgatói évtizedek óta a Novákok voltak. Jöttek sorban a Voithok, Gajzágók, Mányák, Kovátok, Haragák, Beszenszkyek, Tulicsok, Dragománok, Moldovánok, s velük nőtt a katolikus hívek száma. A kis fatemplomot kinőtték, a hívek számának növekedésével pedig a káplánság adminisztratúrára, majd valóságos plébániaságra emelkedett.

Mai kőtoronyos templomának alapjait 1831. július 14-én tették le Voith Simon algondnok buzgalma folytán, és 1839-ben - vakolatlanul ugyan, de már állott - fedél alá került az új templom. 1841. november 28-án Advent első vasárnapján szentelték fel, és pedig Voith Simon láposbányai plébános és Gajzágó Kristóf szolnoki esperestől átruházott hatalomtól fogva Keresztes Márton oláhláposi plébános, Kovács Hiláriusz magyarláposi lelkész segédkezése mellett. Az örmény összefogás a nevekből is kiolvasható, s a továbbiakban a templom berendezése is világosan jelzi.

A nagyoltár Voith Jakab - a község gyógyszerésze - kezdeményezése és gyűjtése folytán 1863-ban készült el. Az oltárképet Nagybányán dr. Donogány Jakab és édesanyja Voith Juliánna vásárolták és adományozták. A Páduai Szent Antal oltár költségeit egyedül Voith Jakab fedezte. A harmadik - a Mária tiszteletére épült oltár -, ellátva lourdesi szoborral, 1880 nyarán készült el, a helybeli ifjúság, különösen Voith Irma, Gajzágó Vilmos, Breuer Zsigmond - akinek édesanyja, Mária Voith Jakab leánya volt -, Beszenszky János, Beszenszky Antal, valamint az akkori plébános Miklós Albert buzgolkodása folytán.

Magyarláposon ma is élnek még lelkes örménymagyarok, akik büszkéek őseikre. A szeptemberi számtól kezdődően, ha a Jóisten megsegít és erőt ad, foglalkozunk az egyes családokkal, akikről adataink vannak. Ezt a részt most egy levélrészlettel zárom.

„Kedves Julika!

Szokásomhoz híven elejétől végig elolvastam az Erdélyi Örmény Gyökerek újabb füzetét. Nagyon tartalmas, ismeretbővítő cikkei, tanulmányai vannak. Hálás vagyok a megtiszteltetésért, hogy én is részesülhetek bennük. A májusi számban a magyarláposi örményekről volt szó, igen vártam a folytatást a júniusi számban, de helyette Erzsébetvárosról kezdődött egy újabb folytatásos leírás. Igazán kíváncsi vagyok örmény őseim történelmére. Ők a szamosújvári anyavárosból rajzoltak ki és telepedtek le itt Láposon az 1700-as évek végén. Temetőkertünk sírkövei hallgatva is sokat mesélnek róluk. Türelmetlenül várom a megkezdett tanulmány folytatását, és egyben Julika látogatását is. Sajnos 76 évem nehezen engedi a merdek sírkerthez jutást, de már beszéltem volt tanítványommal a Tulics családból. Dragomán Évának hívják, csak 54 éves - egészséges, nem úgy, mint én - ő szívesen kalauzolja Julikát és mesél az örmény gyökerű családokról is. Sajnos idővel java részük felmorzsolódott, de ami még van, meg kellene őrizni az utókor számára, amíg nem késő. További eredményes munkájukhoz kívánok egészséget, kellemes nyaralást, pihenést, feltöltődést.

Erzsébet" (a Voith család leszármazottja B.K.J.)

Mi, a Füzetek munkatársai is ezt kívánjuk minden kedves olvasónknak, s reményeink szerint októberben folytatjuk.

* * *